

1. Je - ží - ši, svět - lo ži - vo - ta,
 po - tě - še - ní vše - ho svě - ta,
 na ze - mi ne - jsem než - li host,
 u - děl, ať jsem hří - chů svých prost.

2. Mám před sebou prázdnou cestu / k tvému nebeskému městu. / Tam je má vlast zaslíbená, / krvi tvou vysloužená.

3. Tvé svaté bolestné rány / jsou mé duše jisté schrány, / v nichž by se skryla holubice / a nebála se vichřice.

4. Když mně smrtí tuhne srdce, / budiž slovo tvé má svíce. / A když nakloním své hlavy, / přej mi, Kriste, věčné slávy.

5. Tvůj kříž berla k putování, / tvůj kříž mé odpočívání. / Nechť tvé prostěradlo lněné / jest mé roucho smrtedlné.

6. Dej, ať před soudem obstojím, / odsouzení se nebojím. / Otevři mně nebes vrata, / když dokonám pouť života.

T: tradiční moravský text / Moravské národní písně, 1860 / 2018

M: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014